

Iarna, un sfetnic bun pentru apicultori

Descriere imagine:
Stupi de albine iarna

Am găsit în iarna prin verificarea stupilor nu mă lasa niciodată indiferent, atunci când verific stupina. Aici, între stupi, am ocazia să mă gândesc mai profund la apicultură și să-i analizez și latura teoretică.

Trebuie să-mi triez impresiile acumulate în sezonul de abia trecut, deoarece nu tot ce am auzit în acest an, sau ce am trait prin experiența proprie o să-mi fie de folos în sezonul următor.

Întotdeauna fac o selecție foarte strictă a noilor cunoștințe despre apicultură. Așa m-au învățat, pe de o parte stuparii mai în vârstă și cu mai multă experiență, iar pe de altă parte, așa-mi dictează practica de toate zilele. Aceste noutăți necesită o introducere ușoară, treptată și foarte bine gândită în practica obișnuită.

Înainte ca natura să-și schimbe vesmintele, trebuie să verificăm scândura de zbor, dimensiunile de deschidere a blocului reductor și grilelor antisoareci. Această deschidere este foarte importantă pentru schimbul de gaze între microclimatul interior și cel de afară, pentru a evita umezeala din stup.

Să ascultăm albinele?

Prima lună a iernii, se manifestă, de regulă, cu zăpadă destulă, cu vânturi puternice, înghețuri și cu umezeala. Acolo în stup, albinele, stând strânse în ghemul de iarnă, respiră ușor.

Modul de iernare și starea familiilor de albine se pot aprecia cu ușurință doar prin ascultare, fără a deschide stupul. Ascultarea albinelor, mai ales la începutul iernii, se face în mod obișnuit la fiecare două sau

ptamâni, prin metode diferite: apropiind urechea de peretele din fata al stupului, folosind un furtun mai s ubtire de cauciuc, sau un stetoscop etc.

Zumzetul uniform si moderat arata o iernare buna a albinelor, zumzetul puternic, asemenea unui plâns, i ndica starea de suferinta a respectivei familii, iar zumzetul slab si fosnitor e semn al lipsei de hrana.

Ultimele doua situatii trebuie eliminate rapid, daca vremea ne permite. În cazul în care, în cursul sez onului trecut, albinele au reusit sa se pregateasca pentru anotimpul rece, iar noi le-am eliberat la timp de varoaa, ele se simt acum foarte confortabil.

În ghemul lor cald, prin munca îsi uniformizeaza raportul cu natura înconjuroare. Astfel de comunitati, san atoase si acomodate cu mediul înconjurator, cu rezerva de hrana îndestulata, calitativa si bine organizata, vo r trece iarna nevatamate, iar primavara o sa-si reînnoiasca familia.

Disparitia albinelor - o problema de selectie

Deseori am fost întrebat despre disparitia albinelor, în aceasta perioada sau în cea premergatoare sez onului rece. Raspunsul meu este urmatorul.

Selectia albinelor este facuta de natura si de catre om. Mai benefic este sa ai putine familii, dar bune, decât prea multe, dar slabe, care n-au reusit sa se pregateasca pentru iarna. Acest anotimp intervine cu s electia în masa si indentifica albinele în stare buna si acomodate cu mediul înconjurator local.

Aceste familii de albine reprezinta baza genetica a fiecarei stupine, izvorul viitoarelor înmultiri si t emelia succesului apiculturii contemporane.

Daca o familie, care a fost buna sau foarte buna pe tot parcursul anului, va iesi din iarna slaba, vina o poarta în exclusivitate apicultorul. Factorii care conditioneaza aceasta situatie grava sunt multipli, iar e fectele încep în sezonului rece, culminând în toiul iernii sau la sfârșitul ei.

Descifarera complexitatii apiculturii

În cursul unui an, stuparul executa diferite operatii apitehnice în cadrul stupinei proprii. Însa este foarte imp ortant ca acesta sa cunoasca legaturile care exista între toate aceste operatii, dar mai ales cât, când si cum se manifesta ele asupra vietii si activitatii albinelor.

Daca reusim sa patrundem în miezul acestor probleme, am descifrat si esenta complexitatii apiculturii. A stfel, stupina noastra va câstiga în calitate, iar activitatea de crestere a albinelor va creste în rentabilitate.

Dimpotriva, daca executam lucrarile practice ?campanic? sau sablonizat si fara a le pune în acord cu stare a biologica a familiei de albine si cu mediul înconjurator, provocam ?efectul de domino? al conse cintelor nedorite, punând astfel în pericol viata albinelor. Voi da câteva exemple.

? Unii apicultori administreaza, la începutul iernii, "turte" cu scopul de a salva albinele flamânde. În reali tate, aceste turte le vor salva de la pieire doar pe cele flamânde, însa celorlalte le vor perturba ciclul vietii af lat în concordanta cu mediul înconjurator.

Ca urmare a acestei interventii va creste umiditatea în stup, se va declansa activitatea prematura a albinelor la reproducere, iar lipsa de pastura duce la nasterea primelor generatii de albine de slaba calitate, ceea ce va îngreuna întreaga dezvoltare primavaratica normala.

? Daca în luna iunie diminuam la maximum numarul varooei, albinele din aceasta perioada vor îngriji mai bine urmatoarea generatie (din iulie), care la rândul ei va îngriji si mai bine primele generatii de albine de iarna.

Albina netratata pâna în septembrie, daca supravietuieste intemperiilor iernii, va folosi sezonul urmator de cules numai pentru propria-i dezvoltare.

? Se spune ca sezonul apicol se termina sau începe în luna august. Gresit, spun eu, deoarece în raportul de reciprocitate dintre albina si natura nu exista început si sfârșit, ci doar o acomodare continua a albinelor cu mediul inconjurator si cu calendarul floral.

În conditii naturale, albinele aflate la apogeul dezvoltarii lor încep pregatirile pentru sezonul iernarii si pentru dezvoltarea primavaratica, unele o fac chiar înainte de primul cules (salcâm sau altul mai intensiv).

Momentul dezvoltarii maxime a albinelor este atunci când avem maximum de puiet, când doicile tinere au umplut corpul de puiet, iar în corpul de magazine se simte aroma naturii, când primele generatii de tângători au vazut lumina zilei si asteapta iesirea primelor matci.

Toate acestea fiind împlinite, putem spune ca s-au creat conditiile optime pentru a începe pregatirea pentru urmatorul sezon. Aceste matci, de cea mai buna calitate, reprezinta baza în pregatirea complexa a albinelor pentru iernare, fiindca doar ele pot asigura numarul necesar de albine viabile si vitale, în stare a produca rezerva de hrana necesara pregatirilor fiziologice pentru iernare.

Acest moment este un indiciu al începutului pregatirilor pentru urmatorul an.

ALBINA, CEL MAI BUN SFATUITOR

Nu cred ca în apicultura exista un consilier (sfatuitor) mai bun decât albina. Ele muncesc veacuri întregi si traiesc dupa legile nescrise ale naturii, iar natura nu greseste. Orice încercare de a schimba aceste legi este sortita esecului, iar coerenta cu natura permite obtinerea succeselor.

Albinele au un scop principal: sa-si asigure perpetuarea speciei. Ele simt instictiv ca, pregatindu-se din vreme pentru iernare, vor avea suficient timp sa roiasca, iar familia nou înfiintata si familia mama, sa-si asigure rezerva de hrana. Astfel, trebuie sa tinem cont de câteva aspecte.

Prin schimbul de faguri si prin întreruperea dezvoltarii puietului se previne dezvoltarea diferitelor boli si se opreste, partial, invazia varooei. De aceea, apicultura complexa cere mentinerea comunitatilor puternice, iar prin asigurarea conditiilor optime (hrana, spatiu etc.) sa favorizeze continuitatea dezvoltarii lor.

Prin simularea roirii trebuie satisfăcut instinctul albinelor pentru înmulțire, păstrând, totodată, co
munitatea întreaga și într-o bună dispoziție de lucru.

Prin creșterea matcilor la timpul potrivit și formarea timpurie a nucleelor eliberate de varoasă, obținem
familii tinere, sănătoase și viabile. Astfel de familii ierneză liniștite și sigure și vor asigura la timp o
dezvoltare optimă, ceea ce va duce la o apicultură de succes.

Spasa STOIANOV